

„Dar și sărac așa ca anul șcesta, ca în anul trecut si ca de când sunt, niciodată n-am fost...” - Ion Creangă

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul I
Numarul 8 (588/1053)
24 - 30 august 2011

Curaj, găină, că te tai!

Victor Nafiru

De la manifestările prilejuite de Ziua Marinei a lipsit primul marinar al țării. În locul unei primiri reci, poate chiar ostilă, Traian Băsescu a preferat să stea sub umbreluță, să mânânce mici și să bea bere. Președintele ține la imaginea sa și nu a vrut ca istoria să consemneze scăderea popularității. Băile de mulțime au reprezentat apanajul lui Traian Băsescu, care îi întâmpina pe cei considerați „mulți și proști” cu tradiționalul salut cotrocenian: „Să trăiți bine!”

Pe atunci, candidatul și, mai apoi, președintele Traian Băsescu era iubit de majoritatea românilor care vedeau în el un salvator al națiunii. Un politician curajos, care vorbea direct și pe limba poporului, trimițându-l pe Iliescu la Moscova și ironizându-l pe Năstase cu celebra remarcă: „Adriane, nici nu știi, cât de mic începi să fii!”. Era suficient ca să apară seara la televizor, să facă o mică trimitere spre

mogulii din presă sau spre băieții deștepți din energie, pentru ca a doua zi toată presa să vuiască. Băsescu este și președintele care le-a promis românilor țepe în Piața Universității, majorări salariale profesorilor, precum și asanarea sistemului ticăloșit.

Actor desăvârșit, și-a impresionat electoratul plângând pe umărul lui Theodor Stolojan, de am crezut cu toții că bietul Stolo se afla pe patul de moarte.

A impresionat cu celebrul Logan și, în încercarea de a-l copia pe Cuza, se plimba cu doamna Maria, fără gărzi de corp, în locurile cele mai aglomerate.

Astăzi, Traian Băsescu schimbă placa. Simte că nu există român mulțumit de măsurile anticriză luate cu și fără cap, și nu mai iese la plimbarea pe faleză, la una mică la

terasă la malul mării ori la taclale cu pensionarii, tot mai puțini, veniți la tratament în stațiune. Cu atât mai puțin la manifestări gen Ziua Marinei, unde organizatorii s-au străduit să asigure un cadru de siguranță președintelui care altădată nu avea nevoie de oameni puși să-l păzească non-stop.

Absența de la manifestările organizate la Constanța este un prim semn că președintele nu mai este atât de sigur pe strategia care credea a dat roade până acum.

Mai sunt șapte luni până la campania pentru localele din 2012 și trebuie să inventeze altceva. Poate că nu va mai apela la discursurile patetice, ci la ceva mai pragmatic, de genul cadourilor cu teniși, bascheți sau biciclete chinezești, că nu degeaba prima marionetă a țării a stabilit contacte în, hăt, atât de îndepărtata Chină.

Încă un eșec al Partidul Popular al Maghiarilor din Transilvania (PPMT)

Lucian Ionescu

După ce onor completul de judecată al Tribunalului Municipiului București a concluzionat luna trecută că Partidul Popular al Maghiarilor din Transilvania (PPMT) nu poate fi înscris, pe bază de neconstituționalitate, iată că, pe data de 16 august 2011, reprezentanții acestui partid au primit un nou refuz din partea magistraților dâmbovițeni. Nemulțumit de sentința dată de TMB, președintele interimar al PPMT, Toro Tibor, a făcut recurs la Curtea de Apel București, nădăduind ca de această dată să reușească obținerea înscrierii partidului pe care-l reprezintă.

Numai că, dosarul cu nr.32654 privind acțiunea de recurs, citat la Secția 4 Civilă a Curții de Apel, a fost trimis incomplet de către TMB.

Motivația ar fi că, în prezent, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București, cercetează listele cu semnături depuse de către reprezentanții PPMT la TMB, în dosarul de înscriere.

Acțiunea Parchetului se desfășoară ca urmare a unei sesizări venite din partea unei persoane civile, prin care se reclamă faptul că reprezentanții PPMT ar fi falsificat listele cu semnături.

În aceste condiții, Curtea de Apel București va trebui să solicite printr-o adresă TMB-ului, întregirea dosarului de înscriere al PPMT, și cu listele de semnături. Noul termen de judecată a fost fixat pentru data de 08 septembrie a.c.

La ieșirea din sala de judecată, Toro Tibor (foto), vădit marcat de situație, a declarat: „Nu este corect ce se întâmplă. În cerea noastră de recurs nu am amintit nicio clipă despre falsul scandal al listelor. Pot să

cerceteze cât vor...nu am făcut niciun fals. Nici partea adversă nu a spus ceva despre acest lucru. Avem informații că udemerisții nu vor să aibă concurență pentru că doresc să dețină monopolul. Cred că este mâna lor în ce ni se întâmplă. Despre această situație am discutat și cu ceilalți din conducerea PPMT, inclusiv cu președintele de onoare, domnul Laszlo Tokes, și s-a propus chiar varianta de a ne cumpăra un partid deja înscris. M-am opus, pentru că doresc ca PPMT să fie un partid nou, numai al nostru”. Vom urmări cu interes evoluția acestei situații, mai ales acum când țările parcă se încălcesc pe zi ce trece.

SUA intră în rândul lumii!

Mihai Vintilă

Prin retrogradarea ratingului SUA făcut de Standard&Poor's de la nivelul „AAA” la „AA+” economia și datoriile americane s-au așezat pe noi planuri. Și chiar dacă, recent, Fitch o altă mare agenție a păstrat ratingul maxim, semnalul în piață a fost dat. Ce se întâmplă de fapt? Ce reprezintă aceste ratinguri de care toată lumea vorbește? Reperele în cauză au fost stabilite imediat după cel de al doilea război mondial, când SUA au devenit singura mare putere mondială din punct de vedere economic.

Atunci s-a stabilit ca decontarea internațională să se facă în dolari. Practic s-a creat un sistem monetar mondial la baza căruia a stat dolarul. Folosindu-se de aceasta, SUA și-a consolidat puterea economică, expansiunea și bunăstarea plătind datoriile externe cu moneda internă. Practic, de câte ori SUA aveau nevoie de bani mai tipăreau dolari. După anii 80, când s-a renunțat la referința aur, acești dolari nu au mai avut nici un element palpabil pe care să se reazeme.

Tipărirea de dolari se bazează acum strict pe economia SUA și pe încrederea în stabilitatea acestui stat.

Imediat după apariția monedei euro, stabilitatea dolarului ca monedă de referință internațională a fost pusă la îndoială. Euro, prin mecanismele sale complexe, nu poate fi tipărit după bunul plac al oricui. În plus, e și mai greu să faci „boacăne” când la mijloc este vorba de reprezentanții a câtorva zeci de state care votează măsurile! Întărirea euro

a scăzut performanța internațională a dolarului, euro fiind ajutat și de o serie de state care au dorit să iasă de sub hegemonia SUA.

Astfel, azi o parte din tranzacțiile cu petrol se fac în euro, mărfurile internaționale ale Europei se tranzacționează în euro, ba chiar China și Japonia au ac-

ceptat această monedă. Ca urmare a crizei mondiale, stabilitatea economiei americane s-a prăbușit. Deci, în consecință, și încrederea în dolar a scăzut.

Președintele Obama a făcut, cu tot tărăboiul politic de rigoare, ceea ce toți președinții americani au făcut când au avut probleme cu banii: a cerut să se mai tipărească dolari.

Numai că de această dată, restul lumii a reacționat iar SUA nu au avut decât să

înghită pilula amară și să încerce să azvârle cu noroi în unele țări europene care s-au confruntat cu problema rabursării datoriilor pe termen scurt. Americanii au încercat să creze o perdea de fum.

Agențiile precum Standard&Poor's și Fitch cu toate că sunt americane sunt independente. Ele acordă calificative care reprezintă posibilitatea acelei țări de a rambursa datoriile. În funcție de aceste calificative, stabilite după calcule riguroase, se orientează toate băncile care acordă împrumuturi. Un calificativ slab înseamnă o dobândă mai mare. Cu alte cuvinte, Standard&Poor's doar au recunoscut ceea ce toată lumea economică știa deja și anume că SUA nu mai sunt liderul economic mondial și că nu își mai pot plăti datoriile doar tipărind hârtii numite dolari.

SUA sunt acum la o cotitură. Ei vor trebui să facă exact ceea ce fac toate statele și anume să muncească pentru a putea să își plătească datoriile. Paradoxal, SUA are datorii globale mai mari ca ale Uniunii Europene luate ca medie în PIB. De acum plata datoriilor a devenit și pentru SUA o problemă ca pentru restul lumii.

Și pentru marele jandarm s-a terminat cu triul pe spinarea altora...

Austeritatea – resursa puterii pentru șperțul electoral programat

Cezar
A. Mihalache

Ar fi o naivitate să credem că Traian Băsescu a convocat ședința de urgență de mai deunezi de la Cotroceni din prea multă grijă față de popor. El a întrunit acea ședință pentru nevoile sale electorale. Pentru că, dacă va veni al doilea val al crizei, guvernul nu va mai avea pur și simplu de unde să facă rost de bani. Și nu îl interesează pe Traian Băsescu că partidul de guvernământ nu ar mai avea de unde să plătească salariile bugetarilor și pensiile, ci faptul că s-ar putea să nu mai aibă bani pentru șperțurile electorale.

Situație în care nu ar trebui să ne mire dacă pentru întâia oară am asista (dar numai ca măsură la limită) la avansarea unui proiect de lege care să sancționeze dur mita electorală. Un proiect inserat cât mai aproape de momentul alegerilor, care să sancționeze exemplar șperțul electoral din pungile cu mălai, făină și ulei, dar nu și felul de alocare selectivă a fondurilor „de dezvoltare” de către ministrul Elena Udrea.

Traian Băsescu trebuie să găsească o soluție pentru a face față unui eventual blocaj financiar datorat noului val al crizei. Nu, nu îl interesează evitarea blocajului în asigurarea bunei funcționări a societății, ci evitarea unui posibil refuz al instituțiilor internaționale de a mai acorda împrumuturi semnificative. Caz în care nu ar mai putea procura banii necesari împlinirii etapelor din traseul electoral de arvunire a voturilor prin acordarea în trepte a drepturilor salariale și a părților de pensii confiscate de către guvern.

Or, este probabil ca obținerea acestor bani să devină tot mai dificilă.

Banii externi sunt mult mai scumpi, aflându-se deja în zona de acțiune a celui de al doilea val al crizei. Val declanșat în urmă cu mai multe săptămâni când, în Grecia, după ce UE a aprobat planul de salvare, companiile, dar și populația, au început să retragă masiv banii din bănci pentru a-i pune „la saltea”. Fenomen care se repetă acum și în Portugalia și care poate duce la declanșarea falimentelor de țară, mai

ales dacă din circuitul monetar normal vor ieși prea mulți bani, iar aceștia vor fi blocați în depozite nonbancare.

Acesta este și motivul pentru care tot mai mulți economiști „recomandă” celor două țării să revină la monede naționale pentru o perioadă nedeterminată, efectele nefaste ale lipsei de încredere, manifestată prin scoaterea banilor din bănci, putând fi rezolvată doar dacă statele respective s-ar raporta la monede anterioare și ar apela ulterior la devalorizări controlate.

Și în România ne-am putea confrunta cu o situație de lipsă totală de încredere a companiilor și populației în sistem, urmată de transferul masiv al banilor „la

saltea”. Adică în afara circuitelor de circulație.

Sunt doar câteva din motivele pentru care FMI ar putea decide oricând să reducă din cuantumul tranșelor de bani acordate periodic din „centura de salvare” (centură devenită, nu colac de salvare, ci supapă de funcționare a statului), limitând resursele astfel încât guvernul să aibă la dispoziție minimul necesar plății pensiilor și salariilor, fără a mai lăsa loc de „plusuri” din care puterea să-și tragă banii necesari restimulării electorale.

În acest context, este evident că prioritatea lui Traian Băsescu o reprezintă asigurarea unei „anvelope” suplimentare peste minimul de funcționare a sistemului, dar nu din grijă pentru cetățenii săi, ca mijloc de completare a veniturilor împuținute, ci pentru a crea resursa de funizare a banilor pentru „stimulentele” electorale.

Și cum FMI ori alte instituții financiare dau de înțeles că nu vor mai acorda bani cu aceeași lejeritate, pe tapet a fost pusă varianta creării „anvelopei” necesare refidelizării electorale prin avansarea unei nou program de austeritate. Prin creșteri masive a impozitelor pe case și mașini, amânarea de la plată a drepturilor bănești convenite

salariaților, asostaților sociali și pensionarilor, etc.

Dacă nici în acest fel puterea nu-și va asigura bani necesari, este posibil să asistăm, ca o ultimă măsură, la lansarea unei adevărate prigoane a „donatorilor” și beneficiarilor de mita electorală, puterea trebuind să-și asigure o marjă a posibilităților față de o opoziția care, lipsită de eventualul mecanism de acordare licită a „stimulentelor” electorale, ar fi pusă într-o situație dificilă. Este însă puțin probabil să ajungem acolo, noile măsuri de austeritate putând asigura resursele necesare. Desigur, se poate spune că generalizarea măsurilor de austeritate urmărește de fapt insinuarea unui mijloc persuasiv de scoatere a oamenilor în stradă. De provocare cu orice preț a unei populații mult prea liniștite chiar și când îi sunt luate ultimele fărâme de pâine de pe masă.

Pentru că este ceva fals în toate aceste măsuri, orice inițiator al unui asemenea plan, oricât de frustat ori bătut în cap ar fi fost, ar fi căutat să diminueze din efectul psihologic al măsurilor, măcar prin referirea la niște termene de aplicare amăgitoare.

În schimb, în loc să vorbim de măsuri de austeritate pe termene de maximum un an, aici se lucrează cu o artilerie intenționat provocatoare, cu termene ce merg și până în 2014, fiind parcă în mod voit un mesaj inuman, croit pentru a spulbera orice speranță a populației. Iar dacă nu este vorba de strategia unor incompetenți sadea, atunci în mod cert înseamnă că ne aflăm în fața unui scenariu de manipulare care vizează scoaterea în stradă a românilor. Fie și doar pentru a avea motivația decretării (dacă puterea nu va face rost de suficienți bani pentru șpaga electorală) a stării de urgență, care va justifica prelungirea exercitării puterii dincolo de pragul alegerilor la termen. O prelungire pe termen nelimitat, până la strângerea fondurilor necesare ciubului electoral.

Cum a căzut lupta împotriva proiectului RMGC în penibil și ce suveranitate visează Băsescu...

George Bara

Cred că deja m-am făcut destul de bine înțeles în privința proiectului de exploatare minieră de la Roșia Montană. Sunt și voi fi împotriva proiectului atâta vreme cât marea parte a profitului de pe urma aurului extras va reveni în mâinile unei companii canadiene.

Vorba vine „canadiene”, căci Gabriel Resources face parte din avangarda marii finanțe mondiale, pentru care scopul suprem este privatizarea resurselor naționale alte statelor slabe și extragerea de profit direct din buzunarele amărăților trădați de politicienii cu mentalitate bananieră.

Dar deja lupta pentru Roșia Montană a devenit oarecum penibilă. Și asta pentru că cele două tabere aflate într-o aparentă opoziție, fac parte din același bloc antiromânesc. Și urmăresc aceleași lucruri. „Protestatarii”, grupați în jurul unor organizații ungurești și „secuiești”, aflate pe statele de plată ale lui George Soroș, fac în acest moment doar un joc de glezne. În timp ce finanțatorul lor, manganatul maghiaro-evreu Soroș, mai cumpără cu țărăita acțiuni chiar din portofoliul RMGC, saltimbancii stângiști, în frunte cu foștii jurnaliști clujeni Adrian Dohotaru și Mihai Goțiu, o pun de-un festival cu punkeri și pornografie, intitulat „Fân Fest”. Să fim lămurii: festivalurile de acest gen, nu au salvat nimic niciodată. La fel cu nici Mircea Toma nu a reușit să salveze Vama Veche cu al său „Stuff Stock”, ba a reușit să transforme o plajă restrasă și romantică în spațiu de desfășurare a zeci de mii de drogați și cocalari, nici seringile drogaților și sticlele goale de votcă nu vor salva Apusenii de cianurile canadiene.

Este absolut șocant cum la ediția de acest an, chiar în Biserica Unitariană maghiară care găzduiește conferințele de la Roșia, organizatorii s-au gândit să proiecteze un film obscen și plin de înjurături, care l-au revoltat și scandalizat pe pastorul maghiar. Video-ul acestei aberații anarhiste îl puteți vedea mai jos. De altfel, nici prezența la festival nu a fost una demnă de

avântul revoluționar-marxist pe care îl vomită Dohotaru (dat afară acum câțiva ani de la Ziua de Cluj deoarece nu își făcea treaba sub pretextul „exploatării omului de către om”), undeva peste 1000 de persoane participând la concert, conferințele despre integrarea „romilor” și proiectiile video ale pseudo-artistei porno Gianina Cărbunariu.

Pe de altă parte, ne putem da seama de profitul pe care îl vor face canadienii, dacă ne uităm doar la câte milioane de euro bagă constant în campania de PR. În afară de NapocaNews, nu cred că mai este în Cluj un ziar care să nu afișeze bannere publicitare ale RMGC. Echipa de pe deal, CFR Cluj, este sponsorizată de RMGC.

Articolele favorabile corporației apar în toată presa națională la comandă, neasumate și nesemnificate ca materiale publicitare. Doar uitați-vă la penibilul articol apărut identic în „Evenimentul zilei”, „Jurnalul Național” și „Capital”, despre un așa-zis protest anti „Fân Fest” al tinerilor destoinici din Roșia. Nu vreau să supăr pe nimeni, dar Roșia Montană nu e totuși decât un sat. Dacă tinerii de acolo nu se pot împlini material și profesional decât lucrând în viitoarele mine cu cianuri ale RMGC, înseamnă că sunt o adunătură de incompetenți și ratați. Să acceseze proiecte europene pentru mediul rural, dacă vor să își deschidă o afacere în grădina părintească, sau să plece dracului la oraș, să lucreze pentru o firmă mare, cum face toată lumea normală. Nu mă interesează că s-au născut acolo și că s-au scaldat când erau mici în râurile de munte de lângă Roșia; nu e dreptul lor să sacrifice un întreg ecosistem care aparține lumii, doar ca să le fie unor javre bine.

Dar cel mai șocant aspect al acestei probleme este declarația președintelui Băsescu. Nu știu dacă era treaz când a făcut aceste declarații, căci le-a amestecat rău de tot, cu dorințe ascunse pentru renunțarea la suveranitate în favoarea Statelor Unite ale Europei. În orice lume normală, Parlamentul l-ar fi suspendat pentru o asemenea declarație antinațională și l-ar fi pus să plătească

din buzunarul propriu, sau din buzunarele fiicelui lui, banii pe care România i-a cotizat în plus la UE, față de banii primiți, de la aderare și până acum.

„Cred că proiectul Roșia Montană trebuie făcut. România are nevoie de el, cu condiția să fie renegociate condițiile de partajare a beneficiilor din operarea zăcămintelor de aur și argint de la Roșia Montană. Ce țară stă cu o asemenea avere în pământ fără să găsească soluții s-o pună în valoare? Pentru că recolta

asta nu este nici a ONG-urilor, nu este nici a Ungariei, care nu știu ce avize trebuie să-i dea României. Nu trebuie să-i dea niciun aviz. Suntem încă stat suveran”

Observați lipsa de coerență: ba suntem suveran și ne pișăm pe vecinii de al vest, ba nu suntem suverani și vrem un nou URSS european.

Evident, avem de a face cu o fumigenă pe stil Băsescu. Suntem patrioți vrem aurul pentru noi, căci este al nostru, nu vrem să își bage nimeni coada în zăcămintele patriei. Dar pe de altă parte, am lasat doi miniștri conduși de la Budapesta, la Mediu și Cultură, să se ocupe de Roșia Montană așa cum știe Viktor Orban mai bine. Dacă ipocrizia ar dura, Băsescu ar fi constant pe morfină.

Iar avizele la care se referă sunt tot opera ministului mediului, Laszlo Borbely. În conformitate cu prevederile articolului 4 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind cooperarea în domeniul protecției mediului, intrat în vigoare la 14 decembrie 2000, orice aviz de mediu pentru proiectul Roșia Montană trebuie avizat și de partea maghiară! Vă dați seama ce suverani suntem, nu?

După episcopul securist Laszlo Tokes, acum și autorul stemei revizioniste maghiare a comunei Ilienii a fost decorat de către președintele României? Urmează decorarea lui Csibi Barna?

Dan Tănăsă

Autorul stemelor naționalist-separatiste maghiare ale comunei Ilienii, județului Covasna și municipiului Sfântu Gheorghe, precum și a numeroase altor însemne heraldice ale unor localități din județele Covasna și Harghita), graficianul heraldist Attila Istvan

Szekeres, a fost decorat în luna mai anul acesta de președintele Traian Băsescu cu Ordinul Meritul Cultural în Grad de cavaler. Szekeres a fost decorat prin Decretul nr. 512/2011, informația apărând pe blogul personal al graficianului, nu și în mod oficial pe pagina de internet a Administrației Prezidențiale.

Graficianul Attila Szekeres este membru al Comisiei Naționale de Heraldică, Genealogie și Sigilografie a Academiei Române, fiind susținut puternic de către filomaghiarul Tudor Radu Tiron, reprezentant al Comisiei Naționale de Heraldică, Genealogie și Sigilografie a Academiei Române în cadrul Comisiei Județene

Viorel Roman

La București se construiește, într-un timp record de trei ani, Catedrala Mântuirii Neamului în grădina Casei Poporului, fostă a Despotului Ceaușescu. Impresionantul ansamblu arhitectural se vrea a fi un model în piatră a pretenției ortodoxiei moldo-valahe de a fi model de urmat de toți. Asta presupune că între creștinismul greco-slav și cel occidental, între Moscova/Athos și Roma, românii vor opta și în viitor pentru orient și nu pentru Roma?

Românii sunt în UE/NATO și câteva milioane de români și moldoveni și-au găsit un rost chiar în occident. Numărul celor care se îndreaptă spre lumea greco-

de Heraldică Covasna, cea care a aprobat stema revizionistă a comunei Ilienii (alături de multe alte steme revizioniste maghiare ale localităților din Covasna și Harghita).

Astfel, după episcopul securist Laszlo Tokes, un alt mare antiroman este decorat de președintele Traian Băsescu pentru acțiunile sale antiromanești, fiind evident că, în acest ritm, locatarul de la Cotroceni nu se va lăsa până când nu îi va decora și pe Csibi Barna, Tamas Sandor sau Antal Arpad. Iată în continuare câteva mostre din opera graficianului heraldist Attila Istvan Szekeres:

Stema comunei Ilienii. A fost promulgată prin HG nr. 402 din 21 aprilie 2010 (publicată în MO nr.

306 din 11 mai 2010) și se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, în al cărui câmp albastru se află o bornă de hotar, de argint, deasupra căreia sunt două săbii încrucișate, de argint, cu mânerul și garda de aur.

pravoslavnică este neglijabil. În mod paradoxal, moldo-valahii vor din punct de vedere material în lumea occidentală și din punct de vedere spiritual în cea orientală. Oferta Papei Ioan Paul II făcută la București în 1999, de a se reuni Biserica românilor cu Roma pe principiul unității în diversitate (creștinismul respiră cu doi plămâni), a fost folosită numai pentru aderarea la UE/NATO, după care s-a revenit la aversiunea mai mult sau mai puțin fățișă față de occident, cunoscută încă din perioada regilor germani și din vremea Lagărului moscovit.

Dacă dinastia de Hohenzollern-Sigmaringen și rusii nu aveau legitimitatea și nici interesul în emanciparea românilor prin depășirea izolării în care erau ținute de o mie de ani,

Săbiile sunt flancate în dreapta de un soare, iar în stânga de o semilună figurată, crescătoare, de argint. Borna de hotar este înconjurată de trei stele având câte șase raze, de aur. Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Un desen a cărui semnificație revizionist provocatoare o găsim în borna de hotar (care arată că localitatea se află la granița dintre ținutul Secuiesc și Țara Bârsei), soarele și semiluna, simbolizând așezarea comunei către partea secuiască, și săbiile încrucișate care „arată că locuitorii zonei au folosit toate modalitățile de a-și păstra bunurile și obiceiurile”. Cele trei stele simbolizează numărul de sate componente ale comunei. Coroana murală cu un turn crenelat arată rangul de comună al unității administrative-teritoriale.

Stema județului Covasna (HG nr. 925 din 7 au-

gust 2007, MO nr. 567 din 17 august 2007) se compune dintr-un scut triunghi-

perioda interbelică, vreme în care România Mare avea o mult mai mare deschidere spre vest.

Până la invazia sovietică, Biserica Unită cu Roma avea două milioane de fideli și 2 000 de biserici mai ales în Transilvania. La Colegiul Pio Romeno de la

iar cu marginile rotunjite, având câmpul albastru, în care un braț drept armat ține o spadă de argint, cu mânerul și garda de aur, plasată în bară, care străpunge o inimă roșie. În partea superioară, în dreapta, se află un soare figurat, de aur, iar în stânga o semilună crescătoare, de argint, înconjurată de trei stele de aur, cu câte șase raze. Aceasta reprezintă vechea stemă a scaunului, ulterior județului Trei Scaune, pe teritoriul căuia s-a format județul Covasna.

Stema a fost adoptată și de autoritățile române în anul 1928. Brațul armat și sabia amintesc de vitejia locuitorilor în luptele de apărare. Inima semnifică bunătața sufletească a localnicilor. Soarele și semiluna sunt simboluri specifice zonei, iar cele trei stele fac referire la cele trei scaune din care s-a format județul. Smalțurile stemei reprezintă toate comunitățile din județ.

Stema municipiului Sfântu Gheorghe (HG nr. 510 din 30 mai 2007, MO nr. 386 din 7 iunie 2007) se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, în al cărui câmp albastru, pe trei coline verzi, se află un zid de cetate crenelat, cu două turnuri crenelate, de aur, întrerupt în mijloc de o turlă de biserică de culoare albă, cu poarta neagră, având gratiile de argint, ridicate. Deasupra turnului din dreapta se află un soare de aur, fi-

gurat, iar deasupra celui din stânga, o semilună de argint, crescătoare, strălucind. Colina din mijloc

mai înaltă este încărcată cu o efigie, reprezentând scena învingerii balaurului de către Sf. Gheorghe, redat negru pe aur. Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu șapte turnuri crenelate. Turla bisericii este singurul monument medieval al localității. Cetatea semnifică faptul că localitatea a avut rang de oraș medieval. Soarele simbolizează curajul și demnitatea, iar luna, puritatea morală a localnicilor. Efigia, reprezentând scena învingerii balaurului de către cavalerul Sfântu Gheorghe, redat negru pe aur, face trimitere la denumirea localității. Coroana murală cu șapte turnuri crenelate semnifică faptul că localitatea are rangul de municipiu-reședință de județ.

un președinte autohton credibil și un patriarh pe măsură, se poate constitui într-un model de depășire a blocajului istoric din cele mai sărace țări din UE, România și Moldova.

Vizita Papei Benedict XVII și unirea cu Roma a tuturor românilor reprezintă poate singura cale care îi va scoate din groapa greco-pravoslavnică și a-i emancipa, material și spiritual.

Roma erau pregătiți mii de preoți români occidentali.

Apoi, sub regii germani s-a creat o importantă elită românească pro-occidentală, asta fără a aminti de milioanele de maghiari, evreii, germanii a căror orientare este pro-occidentală prin definiție. În perioada interbelică, o pătrime din populația României Mari era orientată spre vest.

Astăzi, Biserica Unită cu Roma, după ce a fost interzisă patru decenii, este marginalizată, iar evreii și nemții au emigrat. Singura punte de legătură cu vestul au rămas maghiarii. UDMR-ul urmărește însă interesul lor și este folosit de elita moldo-valahă post-ortodoxo-comunistă, ca punte de legătură cu vestul. Casa Poporului și a Mântuirii Neamului, însufletită de

Vechilul și sclavii

Maria Diana Popescu

Presa de pe toate meridianele face mare haz de bătrînul jandarm planetar, cum că i s-ar fi tocit aproape toți dinții și nu prea mai poate articula cuvintele, cît să mai fie ascultat. Dar eu am impresia că-i vorba tot de o piesă de teatru, bine pusă la cale de Statele Unite ale Crizei. Da, da, puterile lumii se reconfigurează și, ca întotdeauna în istorie, vremurile grele vor fi simțite doar de statele plăpînde. Ce n-a reușit Franța lui Napoleon și Germania lui Hitler a desăvîrșit Uniunea Europeană. Dacă Europa nu dorește să pice în cofă va dansa de acum înainte după cum cîntă Germania și Franța, amabile să preia din sfînta suveranitate a statelor.

Trist dar adevărat, realitatea bate filmul, chinezii comuniști dau lecții de capitalism americanilor, lecții mai sănătoase decît cele ale capitaliștilor propriu-ziși. Tot mai multe state sînt pe marginea rîpei, F.M.I. o duce excelent, băncile prosperă, ascunzîndu-și bolile sub diverse eufemisme, deși de la bani au început războaiele neperformante.

România pare a fi o mașină butonată de Franks – vechilul care bagă ministrii în ședințe și își mustră după poftă sclavii.

Doar scrie negru pe alb, noi nu mai avem decît competențe mărunte. Franks nu e deloc un ageamiu și are mult de cîștigat. Chiar dacă umblă cu pantofii găuriți, știe să parcheze avionul. Cît privește politica internă, se încearcă ascunderea pisicii moarte de la unul la altul pîna cînd una din părți își va pierde răbdarea. Șansa noastră la

rezistență e să ne păstrăm credința, limba, aerul, pămînturile, apele, pădurile, pășunile și munții, în timp ce vom privi neputincioși cum alții ronțăie împrumuturile externe, dînd vina pe cheltuieli sociale exagerate.

E prea tîrziu să mai sperăm la independență economică și de stat, atîrnarea a venit odată cu integrarea în fantomele internaționale. Într-o economie globalizată niciun popor nu mai este suveran din punct de vedere economic.

Politicienii din băătăură, care și-au făcut datoria doar față de ei și de stăpînii lumii, o vor duce bine indiferent de schimbări. Au sacul cu galbeni lăsat la păstrare peste hotare, noi, restul, sîntem cetățeni neperformanți, precum creditele cu dobînzii uriașe, adică pierderi colaterale ale capitalismului. Bend over!, sistemul capitalist ținut în viață de infuzia de mîna de lucru ieftină din fostele țări comuniste și de piețele acestora, acaparate de marile corporații, a fost învins.

Eficiența economică a țărilor occidentale scăzuse simțitor în ultimii douăzeci de ani, era de așteptat, capitaliștii nu prea aveau chef lucru, deveniseră niște împrumutați la bănci sau asistați social.

Cele mai mari probleme le au în prezent țările ale căror P.I.B. era susținut de turism, acolo unde nu exista o economie reală. Aproape de noi, Germania își face bine treaba, mizează pe istoria noastră zbuciumată, plină de greșeli și de compromisuri, iar mie, gîndul îmi alunecă la datoria care a declanșat al doilea război mondial, cînd România a pierdut o parte din teritorii, dîndu-ne sistemul de valori peste cap. Ar trebui să fim atenți ca națiune, istoria se repetă pe aceleași axe, dar cu

mijloace moderne. Ni se tot inoculează ideea că sîntem o națiune de leneși, dar românii sînt în marea lor parte oameni harnici și foarte inteligenți. Nu sîntem nici mai răi, nici mai hoți decît alte națiuni. Se încearcă obstinat acreditarea imaginii unui popor necivilizat, leneș și hoț, reușindu-se de multe ori scoaterea la suprafață a uscăturilor existente, de fapt, în sînul fiecărei națiuni.

Traversăm noi o perioadă mai dificilă, grație lipitorilor străine sau autohtone și grație funcționării defectuoase a organismelor Statului, dar mai avem încă destule condiții pentru a pași dincolo de strîmtoare. Sîntem acum în epoca burgheziei, a șarlatanilor deveniți peste noapte patroni, ei fac și desfac legile țării, guvernul îi ajută cît poate. Se fac împrumuturi pe spinarea țării și a celor mulți, vom plăti impozit și pe mersul pe jos. Bani de la F.M.I., destinați autostrăzilor au luat calea visteriilor ignobile, și ne scot ochii cu cîte un metru de autostradă, cu cîte o sală de sport în nu știu ce sat bătrîn de munte. Dosarele penale ale magnaților primesc amînări lungi. Scoși de după gratii, invocînd claustrofobia și alergia la închisoare, sînt avansați în funcții mai înalte, mai ușor șantajabili, pot fi folosiți în aceleași scopuri. Așa ne trebuie, la toate alegerile i-am votat pe ai noștri, dar la numărătoare din căciulă au ieșit tot ai lor. Celor mulți și săraci le-a rămas tot munca pe nimic, și dacă din greșeală românul mediu ajunge vîrsta de pensionare, încearcă să supraviețuiască, plătind datoriile făcute de aleșii neamului.

De la norod se așteaptă votul și banii din taxe, în rest, rolul lui e de batistă igienică, disprețuit ca orice slugă supusă. Cred cu tărie în ceea ce spun și mai presus de toate îmi iubesc țara.

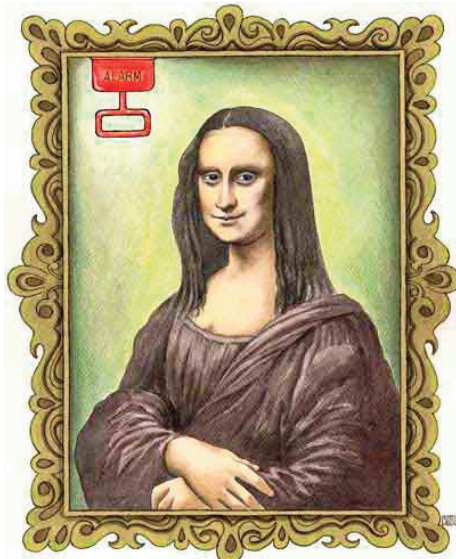
Politica mioritică și analfabeții de partid

George Stanca

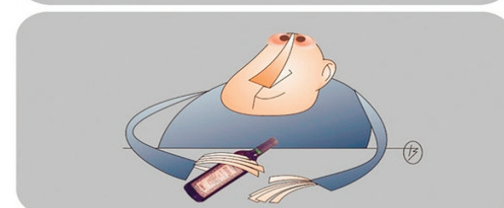
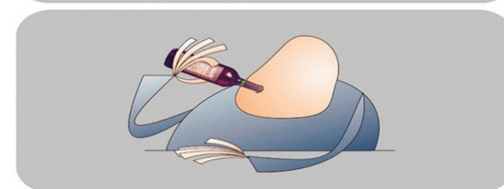
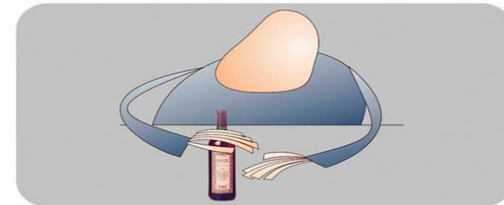
Deunăzi, am participat la lansarea unei cărți despre istoria relațiilor româno-italiene, scrisă de diplomatul român Lilian Zamfiroiu. Trec peste știrea, faptul, constatarea că la lansare, deși în doi timpi – unul matinal la MAE, altul, seara, la Palatul Șuțu – nu a venit nimeni de la ambasada italiană și îmi explic: poate din cauza prezenței lui Berlusconi la București și mă cantonez la un alt aspect. La lansare, petrecută în prezența a doi politicieni vechi, Iliescu și Năstase, au vorbit mai multe persoane. Dintre ele, m-a frapat discursul aplicat și doct al lui Adrian Năstase. Fac abstracție de trecutul său politic, glorios sau nu, relev doar un lucru din ce în ce mai rar în politichia mioritică: cultura generală și mai ales istorică a politicianilor de azi. Nu le cer să fie doctori ca dl. Năstase, e meseria sa. Dar să nu cunoaști tu, politician român, istoria măcar de la venirea lui Carol I, de cînd s-au născut partidele fundamentale, istorice, sau după Marea Unire, mi se pare criminal. Mi se pare că tu, politician de dreapta sau stînga, socialist sau liberal, băjbâi printr-o băltoacă și pe întuneric. Ești ca piloții orbi; ca o cărtiță orbită de lumină. De aceea, pe majoritatea dintre ei, tinerii intrați în politică – ăia cu paraii grei, cu gipane și gagici tabloide; ăia cu costume negre, cămăși albe scrobite, cravate de culoarea partidului și gel de culoare europeană – da!, pe ăia eu îi numesc Politrucii. Nu politicienii! În niciun caz! Concluzia e una: băieți, dacă vreți să conduceți țara asta în deplină cunoștință de cauză, să nu orbecațiți, puneți mîna pe carte! Pe istorie. Aflați cine au fost Maiorescu, Marghiloman, Tache Ionescu, Carp, cine Brătienii, cine Maniu, Vaida-Voevod, Titel Petrescu, Codreanu, Antonescu. Aflați cine a fost cel mai mare jurnalist al tuturor timpurilor, Pamfil Șeicaru, cu „Curentul” lui, cine Stelian Popescu, Ion Vineanu, N.D. Cocea. Conu Pamfil care, dacă vă era contemporan, făceați în pantaloni în fața lui. Cereți-mi chiar mie o minimă bibliografie și vă va fi de ajuns dacă o parcurgeți. Puneți țara cu politica ei în context istoric și veți pricepe mai multe. Nu trebuie să fiți docti – ca dl. Năstase, ori ca dl. Vadim Tudor. - dar nici sfertodocti, ca majoritatea parlamentarilor. Apoi, dacă veți citi articolele din 1919 publicate de Șeicaru în „Hiena” sa, veți rămâne uimiți de actualitatea lor. Ceea ce el înfiera și desființa pe atunci cu sintagma „îmbogății de război” sunt azi „îmbogății de revoluție”. Restul e identic. Adică jaf național.

Retina cu spini

de
Adrian Dragomir

de
Constantin Ciosu

de
Octavian Bour